Lietas Nr. 11360007117
Lietas arhīva Nr. K34-0080-17/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Saldū 2017.gada 28.martā

Saldus rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Gunita Galiņa,
piedaloties prokurorei Terēzai Kalniņai,

iztiesāja atklātā tiesas sēdē neatliekamības kārtībā saņemto krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un 312.panta.

Novērtējusi tiesas sēdē pierādījumus lietā, tiesa

k o n s t a t ē j a:

Apsūdzētais/pers. B/, būdams persona, kurai nav transportlīdzekļa vadīšanas tiesību (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības atņemtas), vadīja transportlīdzekli alkohola ietekmē, un, proti:

2017.gada 12.martā plkst.00.38, būdams alkohola ietekmē (alkohola saturs izelpojamā gaisā 1,54 un 1,57 promiles), bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības atņemtas), /pers. A/ vadīja automašīnu AUDI 80 ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/ Saldus novada Ezeres pagasta Ezeres teritorijā pa Centra ielu virzienā no Parka ielas uz autoceļu Ezere – Embūte – Grobiņa, līdz viņu aizturēja policijas darbinieki.

Ar šādu rīcību /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Apsūdzētais/pers. B/ izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas, un, proti:

būdams 2014.gada 19.februārī Saldus rajona tiesā notiesāts par Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā un 312.pantā paredzētu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu un sodīts ar transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz 5 gadiem, ignorējot minēto tiesas spriedumu un neizciesta soda laikā, 2017.gada 12.martā plkst.00.38, būdams alkohola ietekmē (alkohola saturs izelpojamā gaisā 1,54 un 1,57 promiles), /pers. A/ vadīja automašīnu AUDI 80 ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/ Saldus novada Ezeres pagasta Ezeres teritorijā pa Centra ielu virzienā no Parka ielas uz autoceļu Ezere – Embūte – Grobiņa, līdz viņu aizturēja policijas darbinieki. /pers. C/ izvairījās no tiesas piespriestā tiesību ierobežošanas soda – aizlieguma vadīt transportlīdzekļus – izciešanas.

Ar šādu rīcību /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 312.pantā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Apsūdzētais/pers. B/ tiesas sēdē savu vainu atzina pilnībā, neapstrīdēja noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas faktiskos apstākļus un kvalifikāciju, lūdza tiesas izmeklēšanā neizdarīt pierādījumu pārbaudi.

Ņemot vērā to, ka lietas materiālu pārbaudes rezultātā nav radušās šaubas par apsūdzētā vainu, kā arī ievērojot prokurores viedokli, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, tiesa nolēma tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi neizdarīt, pārbaudot tikai apsūdzētā personību raksturojošos datus.

Tiesa konstatē visu objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu, kvalificējošās pazīmes, lai /pers. A/ darbības atzītu par noziedzīgu nodarījumu un kvalificē tās pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un 312.panta, tas ir, transportlīdzekļa vadīšana bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības atņemtas ar tiesas spriedumu), atrodoties alkohola ietekmē un izvairīšanās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešās daļas nosacījumiem pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Izlemjot jautājumu par apsūdzētajam nosakāmā soda veidu un mēru, tiesa vadās pēc Krimināllikuma 35. un 46.panta prasībām, ņemot vērā soda mērķi, izdarītā noziedzīgā nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību, viņa attieksmi pret apsūdzību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā arī pārējos apstākļus, kuriem ir nozīme taisnīga soda noteikšanā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.pantā paredzētie nodarījumi klasificējami kā mazāk smagi noziegumi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīstama vaļsirdīga atzīšanās un izdarītā patiesa nožēlošana.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu pirmās daļas 1.punktu apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprina tas, ka izdarītie noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12. punktu /pers. A/ atbildību pastiprina apstāklis, ka Krimināllikuma 312. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais izdarījis alkohola ietekmē.

Novērtējot apsūdzētā /pers. A/ personību, pie soda noteikšanas tiesa ņem vērā, ka iepriekš sodīts, papildsods sods nav izciests. Pēdējā gada laikā apsūdzētais trīs reizes saukts pie administratīvās atbildības, (lietas 9.-15.,18.,19.-20.lapa). Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ paskaidroja, ka strādājot zemnieku saimniecībā par atslēdznieku, pats sevi spējot materiāli nodrošināt. Apsūdzētais atzina alkohola atkarības problēmas, taču nevēlas izmantot narkologa palīdzību, centīšoties pats ierobežot alkohola lietošanu.

Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais par analoga noziedzīga nodarījuma izdarīšanu tiek saukts pie krimināatbildības atkārtoti, kas vērtējams kā viņa personību negatīvi raksturojošs apstāklis.

Neatkarīgi no sankcijas veida tiesai visos gadījumos, lemjot par piespriežamā soda veidu un mēru, jāizvērtē nepieciešamība un lietderība sodīt vainīgās personas ar brīvības atņemšanu. Pie soda noteikšanas humānisma princips, kas ir viens no soda noteikšanas ētiskajiem principiem, prezumē

sabiedrības un valsts interešu ievērošanu no vienas puses un apsūdzētā interešu ievērošanu no otras puses. Krimināsodam jābūt tādam, kas sekmē noziedzīgu nodarījumu veicinošo faktoru novēršanu. Soda bardzība bieži vien nav pietiekama, lai persona apzināti atteiktos no jaunu noziegumu izdarīšanas. Konkrētajā gadījumā tiesa secina, ka atrašanās brīvības atņemšanas vietās nemainīs apsūdzētā /pers. A/ attieksmi pret dzīvi.

Tiesa atzīst, ka nolūkā atturēt apsūdzēto no jauniem likumpārkāpumiem, viņam piemērojams Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un 312. panta sankcijā paredzētais sods, taču nav nepieciešama /pers. A/ izolācija no sabiedrības un viņš sodāms ar piespiedu darbu sabiedrības labā Valsts probācijas dienesta noteiktos darbos dzīvesvietas apvidū brīvajā laikā un bez atlīdzības. Šāds sods būs samērīgs noziedzīgajam nodarījumam un dos ieguldījumu sabiedrības labā.

Izvērtējot jautājumu par tiesību atņemšanas termiņu, tiesa ņem vērā arī Latvijas APK 149.[15] panta trešo daļu, kur par transportlīdzekļu vadīšanu alkohola reibumā, ja alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promiles, likumdevējs kā obligātu paredz tiesību atņemšanu uz četriem gadiem. Ņemot vērā, ka /pers. A/ alkohola koncentrācija ir konstatēta 1,54 un 1,57 promiles, kā rezultātā arī izdarīts krimināli sodāms nodarījums, tiesa uzskata, ka papildsods ir piemērojams, minētās sankcijas robežās. Apsūdzētais iepriekš sodīts par analoga nozieguma izdarīšanu, viņam atņemtas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, tātad /pers. A/ apzinājās soda neizbēgamību, tomēr riskēja un vadīja transportlīdzekli krietnā alkohola reibumā, parādot ļoti nenopietnu attieksmi pret ceļu satiksmes noteikumu ievērošanu, tādēļ viņam nav pieļaujams tuvākajā laikā vadīt transportlīdzekļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu sodam daļēji pievienojams pēc 2014.gada 19.februāra Saldus rajona tiesas sprieduma neizciestais papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, kas uz tiesas dienu ir 1gads 11 mēneši un 6 dienas.

Kriminālprocesa ietvaros apsūdzētajam /pers. A/ nav piemērots drošības līdzeklis.

Lietā nav kaitējuma kompensācijas pieteikuma, nav arī lietisko pierādījumu.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529.pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 220 (divsimt divdesmit) stundām, vienlaicīgi atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 312.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 200 (divsimt) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, sodus daļēji saskaitot, pēc noziedzīgo nodarījumu kopības sodu /pers. A/ noteikt piespiedu darbu uz 300 (trīs simti) stundām, vienlaicīgi atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu šim sodam daļēji pievienojot ar Saldus rajona tiesas 2014.gada 19.februāra spriedumu piespriesto neizciesto papildsodu, galīgo sodu /pers. A/ noteikt piespiedu darbu uz 300 (trīs simti) stundām Valsts probācijas dienesta Saldus teritoriālās struktūrvienības noteiktos darbos, vienlaicīgi atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem.

Uzdot par pienākumu /pers. A/ 10 dienu laikā pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā pieteikties soda izciešanai Valsts probācijas dienesta Saldus teritoriālajā struktūrvienībā Saldū, Tūristu ielā 3.

Spriedumu daļā par piespriesto sodu vai sakarā ar procesuāliem pārkāpumiem var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību vai protestu Saldus rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams 2017.gada 28.martā.

Tiesnese G.Galiņa